

॥ ८ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ आवर्जितः प्रहारं वंचने न रक्षितः कायो येन तस्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति कर्णपर्वः ॥

तान्नागानभिवर्षतो ज्यातं त्रीतलनादितैः ॥ वीरनृत्यं प्रनृत्यंतः शूरतालप्रचोदितैः ॥ नकुलः सहदेवश्च द्रोपदेयाः प्रभद्रकाः ॥ ८ ॥ सात्यकिश्च शिखंडी च केकिता
नश्च वीर्यवान् ॥ समंतात्सिषिचुर्वीरमेघास्तो यैरिवाचलान् ॥ ९ ॥ ते म्लेच्छैः प्रेषितानागानरानश्वानपि ॥ हस्ते राक्षिप्यममृदुः पद्भिश्चाप्यतिमन्यवः ॥ १० ॥
विभिदुश्च विषाणाग्रैः समाक्षिप्य च चिक्षिपुः ॥ विषाणलग्नश्चाप्यन्येपरिपेतुर्विभीषणाः ॥ ११ ॥ प्रमुखे वर्तमानं तु द्विपमंगस्य सात्यकिः ॥ नाराचेनोग्रवेगेन
भित्त्वामर्मण्यपातयत् ॥ १२ ॥ तस्यावर्जितकायस्य द्विरदादुत्यतिथ्यतः ॥ नाराचेनाहमद्वक्षः सात्यकिः सोपतद्भुवि ॥ १३ ॥ पुंड्रस्यापततो नागं चलंतमिव पर्व
तं ॥ सहदेवः प्रयत्नात्सैर्नाराचेरहनचिभिः ॥ १४ ॥ विपताकं वियंतारं विवर्मध्वजजीवितं ॥ तं कृत्वा द्विरदं भूयः सहदेवो गमभ्ययात् ॥ १५ ॥ सहदेवं तु नकुलो
वारयित्वा गमार्दयत् ॥ नाराचेर्यमदंडाभैस्त्रिभिर्नागं शतेनतं ॥ १६ ॥ दिवा करकरप्रख्यानं गच्छेत्क्षेपतो मरान् ॥ नकुलाय शतान्यथैत्रिधैकैकं तु सोच्छिनत्
॥ १७ ॥ तथार्धचंद्रेण शिरस्तस्य चिच्छेदपांडवः ॥ सपपातहतो म्लेच्छस्तेनैव सहदंतिना ॥ १८ ॥ अथांगपुत्रे निहेतुस्तिसृशिक्षाविशारदे ॥ अंगाः क्रुद्धामहमा
त्रानागैर्नकुलमभ्ययुः ॥ १९ ॥ चलत्पताकैः सुमुखैर्हमकक्षातनुच्छदैः ॥ मिमर्दिषंतस्त्वरिताः प्रदीपैरिव पर्वतैः ॥ २० ॥ मेकलोत्कलकाल्लिगानि पथास्ताप्रलि
प्तकाः ॥ शरतो मरवर्षाणि विमुंचंतो जिघांसवः ॥ २१ ॥ तैश्छाद्यमानं नकुलं दिवा करमिवांबुदः ॥ परिपेतुः सुसंख्याः पांडुपांचालसोमकाः ॥ २२ ॥ ततस्तदंभ
वधुर्दंरथिनां हस्तिभिः सह ॥ सृजतां शरवर्षाणि तोमरांश्च सहस्रशः ॥ २३ ॥ नागानां प्रास्फुटनकुंभामर्माणिविविधानि च ॥ दंताश्चैवातिविद्वानां नाराचैर्भूष
णानि च ॥ २४ ॥ तेषामथैमहानागांश्चतुःषष्ट्या सुतेजनैः ॥ सहदेवो जघानाशुतेऽपतनसहसादिभिः ॥ २५ ॥ अजोगतिभिरायम्य प्रयत्नाद्भनुरुत्तमं ॥ नाराचैर
हनन्नागान्नकुलः कुलनंदनः ॥ २६ ॥ ततः पांचालशैर्नैयौद्रोद्रोपदेयाः प्रभद्रकाः ॥ शिखंडी च महानागान्सिषिचुः शरवृष्टिभिः ॥ २७ ॥ तेषां द्युयोधांबुधरैः शत्रु
द्विरदपर्वताः ॥ बाणवर्षैर्हताः पेतुर्वज्रवर्षैरिवाचलाः ॥ २८ ॥ एवं हत्वा तव गजांस्ते पांडुरथकुंजराः ॥ द्रुतांसेनामवैक्षंतभिन्नकूला मिवापगां ॥ २९ ॥ तांतिसेनां
समालोक्ष्य पांडुपुत्रस्य सैनिकाः ॥ विक्षोभयित्वा च पुनः कर्णसमभिदुद्भवुः ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलपुद्बेदाविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ३१ ॥
संजय उवाच सहदेवं तथा क्रुद्धं दहतं तव वाहिनीं ॥ दुःशासनो महाराज भ्राता भ्रातरमभ्ययात् ॥ १ ॥ नैलः ॥ भारतम् ॥ द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ३२ ॥ सहेति ॥ १ ॥